

HelPol

Helsinki Megapolis

Vuosi on 2041. Jos Suur-Suomi ei ole toffa, niin ainakin Suur-Helsinki on. Helsinki on Megapolis — ja sen omistaa Yamahitsu Incorporated.

Viisikymmentä vuotta tulevaisuuteen ei tunnu pitkältä ajalta, etenkin jos ajattelee keskiajan kehityksen etanankulkua. Viisikymmentä vuotta ja me kaikki voimme vielä olla elossa - ehkä. Mutta ajattele vaikka tietokoneiden kehitystä viimeisen kymmenen vuoden aikana ja kerro se viidellä, ehkä kymmenellä, ja yritä kuvitella missä ollaan. Seuraavaksi otetaan käsitteelyyn modernit epämiellyttävät asiat kuten työttömyys, ylikansoittuminen, ruuan ja bensan hinta, rikollisuus, saasteet, sodanuhka ja suoritetaan vastaava kertolasku. Mieti nyt maailmaa uudestaan. Ei taida vaikuttaa ihan kivalta paikalta? Mutta se on HelPolin maailma - kovien eloonjääjien maailma.

Lyhyt historia

Noin viisikymmentä vuotta sitten, 1990-luvulla alkoi sarja konflikteja kolmannessa maailmassa. Itä-länsi -valtataistelun murennuttua USA löysi itsensä liittolaisineen sodasta kehitysvaltioita ja omia aseitaan vastaan. Huolimatta teknisestä ylivoimasta, länsivallat kärsivät vieraista taisteluolosuhteista ja yleisestä mielipiteestä, sillä kaikenmaailman pikkudiktatorit käyttivät siekailematta kaikkia mahdollisia likaisia temppuja panttivangeista ja terrorismista aina kemiallisten ja ydinaseiden käyttöön, mihin USA ei voinut ryhtyä yleisen mielipiteen vastuksen takia. Sodan kuluttaessa jenkkejä Neuvostoliitto

oli hajoamassa liitoksistaan. Kansannousujen tukahduttaminen voimakeinoin aiheutti vain entistä enemmän ja rajumpia kansannousuja, jopa kapinointia armeijan keskuudessa, kunnes Kiinan hyökkäys vuonna -95 lopullisesti hajoitti korttitalon. Seurasi sotimisen ja alistumisen vuosikymmen - vain Pohjois-Amerikka, Australia ja Japani selvisivät ilman taisteluita.

Kaikki tämä sotiminen oli kuitenkin hiton kannattavaa aikaa sotateollisuudelle ja eritoten elektroniikkatehtaille, niiden varallisuus jätti pikkuvaltiot ja aika liudan suurempiakin varjoonsa. Vuonna 2004 Japanin Elektoniikkakoalitiio aloitti talouspakotteet Kiinaa vastaan. Aluksi Ping Dhao Lan, Kiinan silloinen johtaja, vain nauroi, mutta sotakoneisiin kätkeytyt itsetuholaitteet pakottivat maailmanvallat polvilleen seitsemässä kuukaudessa. Poliittinen valta jäi hallituksille, mutta taloudellinen mahti oli yhä selvemmin suuryritysten, Zaibatsujen eli megacorprien, hallussa.

Tiede ja tutkimus kukoistivat. Lääketieteessä, robottiteknologiassa ja tietotekniikassa kehittyttiin jättiläisen harppauksin. Kyberneettiset asennukset tulivat jäädäkseen, globaalinen tietoverkko kehittyi hiljalleen, Marsiin ja Kuuhun perustettiin siirtokunnat.

Vuonna 2029 alkoi kuitenkin niin kutsuttu kahden viikon sota - USA ja Kiina tukkanuottasilla. Kahdessa viikossa molemmat osapuolet tuhosivat 70% kalustostaan saavuttamatta juuri mitään. Molemmat maat päättivät kansallistaa Zaibatsujen varat, mutta näiden ultrate-

hokkaat yksityisarmeijat murskasivat riitapukareiden komentokeskukset. Kyllästyneinä poliitikkojen kotkotuksiin Zaibatsut ottivat vallan käsiinsä. Useasti hallitukset jäivät taustalle vastaamaan paperityöstä, mutta todellinen valta olisi Megakorporaatioiden, jos ne olisivat yhtä mieltä edes joskus jostain.

.....

Suomen osuus

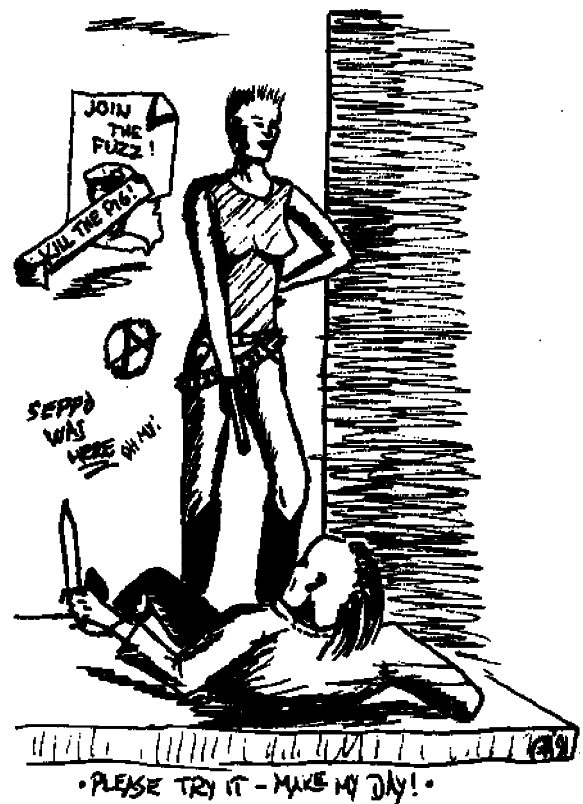
Neuvostoliiton romahtaminen ja jatkuva sotiminen Afrikan ja Aasian maissa aiheutti Suomen rajoille tungoksen pakolaisia vuoden -97 keväällä. Presidentti Aittalahti määräsi armeijan heittämään pakolaiset takaisin vaikka voimakeinoin, mutta sotilaat kieltäytyivät ampumasta siviilejä tai tulittivat puita, taivastaja yli-innokkaita upseereja. Aittalahti teloitutti armeijan ylimmän johdon ja asetti voimaan poikkeustilan. Useita rotupuhtauslakeja säädettiin, mutta Aittalahden hirmuvallasta päättyi 2001 itsemurhaan, kun hänen tyttärensä avioitui nigerialaisen kanssa eikä oikeus suostunut tuomitsemaan miestä raiskauksesta. Suomen väkiluku oli muutamassa vuodessa kasvanut 17-kertaiseksi huolimatta uusnatsien ja armeijan kuolemanpartioista ja saanut paljon aikaisempaa laajemman värikirjon.

Huolimatta Aittalahden kuolemasta Suomi säilyi ksenofobien hirmuvallassa aina vuoteen 2030 asti, jolloin Yamahitsu Incorporated kahden viikon sodan jälkilöylyissä otti yhteyttä pahasti velkaantuneeseen hallitukseen ja yksinkertaisesti ulosmittasi Suomen - hallitus sai sentään lohdutuksena menoliput Phoboksen siirtokuntaan.

Normaali paikallishallinto jätettiin paikalleen, mutta Yamahitsu otti kontrolliinsa

muun muassa poliisin, sairaalat, vankilat, kirjastot - lähes kaikki julkiset laitokset, ja alkoi johtaa niitä kuin liikeyrityksiä. Ammattitaitoista henkilökuntaa ei kuitenkaan potkittu pellolle ja monet laitokset säilyttivät vanhoja perinteitä (poliisi edelleen pamputtaa) höystettynä kustannusvastaavuudella ja tulosvastuulla. Helsingin nimi muutettiin HelPoliksi lyhyen "Yamahitsu Town"-kokeilun jälkeen alueen yritysten yhteispäätöksellä.

Erikoishuomautus

Tämä on fiktiota. Piste. Jos haluatte profetiaa, lukekaa Nostradamusta tai Raamatua.

Yhteiskunta

Elämä pyörii korporaatioiden ympärillä. Sosiaalinen asema vastaa asemaa yrityksen hierarkiassa. Ylimpänä ovat yhtiöiden pääjohtajat, hallitusten jäsenet, suurimmat osakkeenomistajat ja mediatähdet, joista

sosiaalinen portaikko laskeutuu keskiasteen johdon kautta alempaan johon ja ylipäänsä zaibatsujen palkkoihin.

Vakinaisten työnhaltijoiden alapuolella ovat yksityisyrittäjät, Freelance-agentit, ynnä muut ihmiset, jotka eivät ole suuryritysten palkkalistoilla mutta kuitenkin elättävät itsensä ja asuvat jossain kodiksi kutsuttavassa.

Pohjimmaisena sakkana ovat katujengit, kodittomat, työttömät ynnä sekalaiset pummit. Monilla näistä yhteisöistä on omat tarkat hierarkiensa ja arvojärjestyksensä, mutta muiden mielestä he ovat silti pohjasakkaa.

Ihmiset arvostavat, etenkin zaibatsupii-reissä, taloudellista valtaa yhä enemmän - todelliset juppiarvot loistavat. Toisaalta maine on myös hyvin tärkeää - ei ole niinkään väliä kuinka hyvä todella olet, kunhan sinusta liikkuvat jutut ovat riittävän hyviä. Pehmeät arvot, uskollisuus, rehellisyys eivät ole suuressa huudossa, vaikka zaibatsut usein suosivatkin luotettavan maineisia freelancereita. Harva vaivautuu enää ajattelemaan muita kuin numero uunoa - tikari kaverin selkään on ihailtavaa käytöstä, jos se tuo sinulle mainetta ja mammonaa.

Laki ja järjestys

Lainvalvontajakautuu oikeastaan kolmeen osaan. Paikallisimpia yksiköitä ovat megacorprien omat yksityiset turvajoukot, käytännössä usein vartiotoimiin asetettuja armeijoita. Ne suorittavat ainoastaan yhtiönsä turvallisuuteen ja imagoon liittyviä tehtäviä, mihin ilmeisen yhtiön omaisuuden vartiointin lisäksi kuuluu firmasta riippuen pummien poistamista pääkonttorin edustalta, työntekijöiden ongelmien hoitaminen tai vaikkapa firman koulussa liikennekasvatuksen hoitaminen. Yksityiset turvajoukot ovat siinä mielessä paikallisia yksiköitä, että ne eivät ole pätkeäkään

kiinnostuneita tehtävänsä ulkopuolisista rikoksista. Jos AcroDynen vartija huomaa sinun tunkeutuvan Neste-Manckellin varastoon, hän korkeintaan soittaa virkaveljelleen N-M:iin - siksi, että tämä sattuu olemaan hänen keilailukaverinsa. Ne eivät tunne rajoituksia fyysisen alueen suhteen, vaan johtokunnan suostumuksella seuraavat jälkiä vaikka Alaskaan tai Titaniin. Ne ovat kuitenkin erittäin kustannusvastaavia, tuhkakupin nyysinyttä pentua ei jahdata sadalla miehellä ja koptereilla [*jos lainkaan -Mx*].

Turvajoukot ovat yleensä hyvin varusteltuja (puoli)sotilallisella kalustolla ja ovat usein kyberneettisesti augmentoituja. Kullakin corporaatiolla on oma varustelutyylinsä, mutta rynnäkkökarbiinit ja laserkiväärit ovat yleisiä. Pukuna on usein täysi taisteluhaarniska tai vähintään raskas liivisuojaus. Ajoneuvot vaihtelevat lähes siviili ilma-autoista miltei tankkeihin.

Toisinaan ryhmä pienempiä yrityksiä lyöttäytyy yhteen ja palkkaa yhteiset turvajoukot, mutta tämä on suhteellisen harvinaista alituisen epäilyn johdosta. Turvavartijat vaihtelevat kykenemättömistä nahjuksista korkeasti kou-

lutettuun eliittiin - yrityksen lompakon pakkuus on useimmiten paras mittari turvajoukkojen laadulle.

Varsinainen poliisilaitos on Yamahitsun alaisuudessa, mutta moiselle heikosti kannattavalle alalle ei sanottavammin resursseja satsata. Poliisi saa suurimman osan käyttövaroistaan alueen muilta yrityksiltä ja asukkailta kerätyistä veroista sekä tietysti sakoista ja rikollisilta takavarikoidusta omaisuudesta. Kun otetaan huomioon poliisien surkea palkkaustaso, poliisit ovat useimmiten korruptoituneita, epäpäteviä tai molempia. Toisinaan on joukkoon eksynyt muutama sekoboltsi ristiretkellä rikollisuutta vastaan, mutta useimmat kytät haaveilevat paikasta suuren zaibatsun turvajoukoissa.

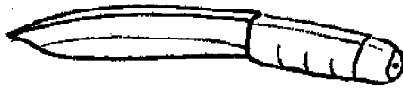
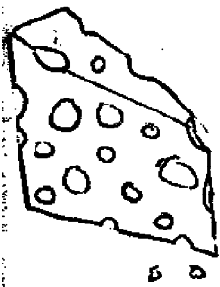
Poliisi on organisoitu sektoreihin, jolla jokaisella on omat asemansa ja päällikkönsä. Teoriassa poliisilla ei ole valtuuksia oman sektorinsa ulkopuolella, mutta toisinaan vauhdikas takaa-ajovyöry useinkin sektorin poikki. Moisesta voi oikeudessa olla apua puolustukselle, ellei konnien pako päädy ruumishuoneelle lyijytäytteisinä.

Poliisin varustuksena on tyypillisesti raskas pistooli ja liivisuojaus sekä toisinaan kypärä käsirautojen, taskulamppujen ynnä muun ohella. Tavalliset maa-autot ovat yleisiä partioyksiköillä, muutamia ilma-autoja on yleensä varalla nopeita tilanteita varten.

Poikkeuksena ovat poliisin erikoisryhmät, joiden varustus on parempaa, raketti- tai laserkivääri pääaseena sekä konepistooli lähitilanteisiin, suojauksena täysi taisteluhaarniska. Erikoisjoukoilla on tilanteesta riippuen käytössään myös vino liuta muita varusteita kuten kyynelkaasua, raskaita aseita, panssaroituja ilma-autoja ja jopa miehistönkuljetusvaunuja. Henkilökohtaiselta olemukseltaan erikoisryhmien poliisit ovat täsmälleen yhtä korruptoituneita kuin tavanomaiset virkaveljensä, kenties hieman psykoottisempia. Heillä vain on isommat pyssyt.

Valtiollinen turvallisuuspoliisi eli TurPo on käytännöllisestikatsoenitsenäinenyksikkö. Se vastaa ainoastaan jollekin tuntemattomalle Yamahitsun korkealle hallintoelimelle ja sitä rahoitetaan runsaalla kädellä. Väitetään jopa, ettei edes Yamahitsun ylin johto tiedä täsmälleen mitä kaikkea TurPo tekee. TurPolla ei ole aluerajoituksia, se ei välitä edes niistä muutamista kansalaisoikeuksista joita vielä on, eikä se kaihda tappamista pätkäkään.

TurPo ei hoida normaaleja rikoksia - se harjoittaa "ennaltaehkäisevää ja valvontatoimintaa valtionvastaisten operaatioiden torjumiseksi." Ainakin omien sanojensa mukaan, joita kuulee harvase päivä TurPon virallisissa raporteissa. Ulkopuolisille on useimmiten selvää vain se, että TurPon

Mmmm... Makua!

Uudet Gorgonito ja Zola -synteetiset juustovalmisteet vievät kielen mennessään!

Tekijänä tietysti:
Alga-Alga Ltd.

Maailman johtava levävalmistaja

toimiessa tulee paljon raatoja eikä kukaan ole turvassa ilmiantajilta ja salakuuntelulta.

TurPon kenttämiehet ovat kahta perustyyppiä. Siviiliagentit tai datagentit ovat erikoistuneet soluttautumisiin, murtoihin, datavarkauksiin, salamurhiin ynnä muuhun likaiseen toimintaan. Heidät on usein pumpattu täyteen kyberneettistä laitteistoa, tavallisimmin paranneltuja aisteja ja stealth-laitteita.

Tappajat eli operaattorit tai katuslangin mukaan Kromipojat, ovat täysiä kyborgoja, ultratehokas iskujoukko. He ilmestyvät tyhjästä, ovat lähes voittamattomia ja häviävät kuin tuhka tuuleen. Sräppärien bossi oli aikoinaan kuvaillut Kromipoikia seuraavin sanoin: ”Otetaan RoboCop, annetaan sille Gestapo-miehen huumorintaju ja monistetaan tulos parikymmentä kertaa - siinä Kromipojat!”

Joka tapauksessa kyssä on liuta huippukoulutettuja ja -varustettuja experttejä, joilla on usein voimakkaat tukijoukot nopeasti tavoitettavissa. Ei todellakaan kannata mesota TurPon kanssa.

Armeija

Armeija [*Siis puolustusvoimat :-)* -Mx] on muinaisjäännös, sillä valtioiden väliset aggressiot loppuivat kahden viikon sotaan kaikkein takapajuisimpia ja mitättöimpiä kehitysmaita lukuunottamatta. Ainoa todellinen aseellisen taistelun riski on korporaatioiden välinen sota, mutta kyseessä on aina varsin rajoitettu sotatoimi, pikemminkin strategisen iskun tapainen ja lisäksi zaibatsujen asioihin ei katsota hyväksi sekaantua muutenkaan.

Armeija on kuitenkin olemassa Yamahitsun alaisena ja sitä ilmeisesti ylläpidetään lähinnä TurPon laajenuksena ja tukijoukkoina käytettäväksi. Vuonna 2036 elokuun 6. päivä TurPo kutsui armeijan hajauttamaan valtionvastaisen mielenosoituksen aiheuttaen noin 6500 kuolonuhria näissä niin sanotuissa Sotaherramellakoissa. Tämä on ainoa kerta, kun armeija on suorittanut todellisen operaation vuoden 2030 jälkeen. Nyt ne vain istuvat, kuluttavat ja harjoittelevat - mitä varten?

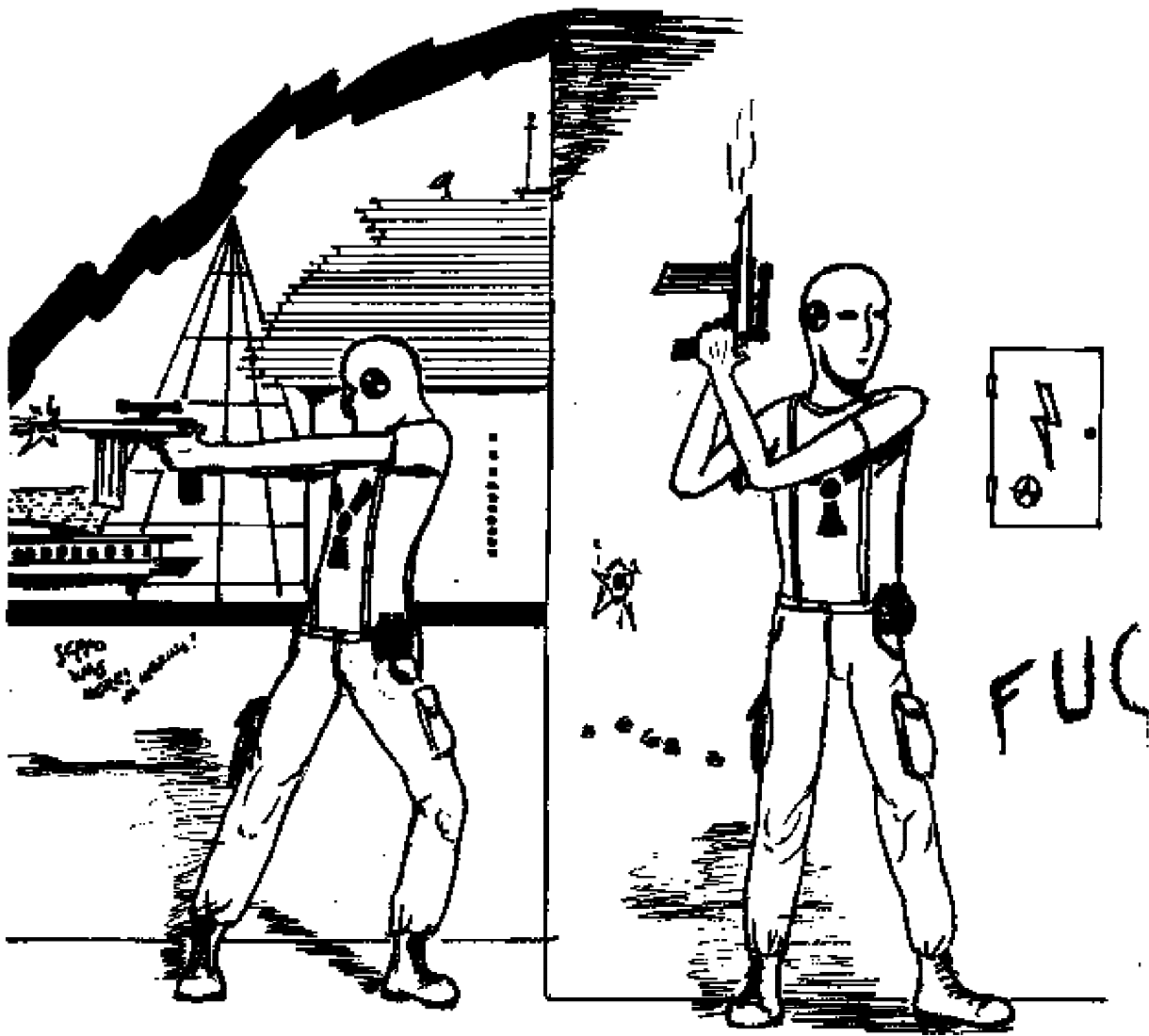
Tyypillinen sotilas on taistelussa varustautunut täyteen taisteluhaarniskaan, kantaa mukanaan laser- tai rakettikivääriä sirpaleja savukranaattien ohella. Seitsemän miehen ryhmässä yhdellä miehellä on tulitukiaseena konekivääri tai kranaatinlaukuisin. Rynnäkö- ja kaupunkitaisteluryhmät toisinaan käyttävät rynnäkökarbiineja tai konepistoolia, jotka ovat myös upseerien ja ajoneuvonkuljettajien vakioaseita. Sotilaiden kyberisaatiotaso vaihtelee arvon mukaan - tavallisiin rivimiehiin ei uhrata paljonkaan huomiota, mutta korkea upseeri on useimmiten hyvin rakennettu. Tavallisilla soltuilla on mieluummin varusteita, jotka saa raadolta riisuttua helposti uutta käyttöä varten.

Aseista

Aseista

Aseet ovat tappavia. Ne muodostavat uhan järjestäyneelle yhteiskunnalle. Siksi niitä täytyy valvoa. Vuoden -97 pakolaisryntäys käytännössä romutti Suomen ahdasmieliset [*Sanoinko ahdasmieliset? Tarkoitin tietysti tiukat -Mx*] aselaittuomalla miljoonittain laittomia aseita markkinoille, kaikkea Saturday Night Specialeista konekivääreihin. Virkavallalla oli seuraavina vuosina kädet niin täynnä jo maassa olevien aseiden takavarikoimista, että salakuljettajille jäi oivallista aikaa uusien reittien suunnittelemiseen. Edes Yamahitsun tulo ei kyennyt pysäyttämään laittomien aseiden kauppaa.

Pelaajahahmot voivat vapaasti hankkia konepistoolia, pistoolia, metsästysaseita ynnä muuta kevyehköä kalustoa. Kertatuliversiot kevyimmistä ovat jopa täysin laillisia. Raskaammat tai sarjatuuli-

• REVENGE OF THE
CRASH TEST DUMMIE - 44 7

versiot voivat olla laillisia, mikäli hahmo on yksityisetsivä, henkivartija tai vastaava ja pulittaa **25% aseenninnastalupamaksuina**. Ainoastaan viralliset turvavartijat ja vastaavat voivat ostaa rynnäkkökiväärin tasoista aseistusta ja siitä järeämpi kalusto on zaibatsujen tai armeijan hallussa. Hahmot voivat tietysti mennä mustan pörssin pakeille, mutta hintoihin räppääntyy ainakin muutaman kymmenen prosentin lisä ja todella järeä kalusto, kuten singot, ovat hinnoiltaan moninkertaisia.

Avoimesti aseitaan saavat kantaa vain turvavartijat. Yksityisetsivät, henkivartijat ja sen semmoiset saavat kantaaluvalli-

sia aseitaan, kunhan eivät säikäytä ihmisiä. Laillisten aseiden omistajat voivat sumuttaa poliisia [Ehkä -Mx] väittämällä aseenkannon olevan aiheellista, mutta selityksen on parasta olla hyvä - kytät kyllä tietävät, ettei sorsia metsästetä tammi-kuussa eikä etenkään Kaivopuistossa. Mutta täytyy muistaa, että kaikkea saa tehdä, kunhan ei jää kiinni...

Sama pätee suurelta osin eri teräaseiden kanniskeluun, vaikka niitä saa itse kukin vapaasti käyttöönsä hankkia, vaikkapa synthitakan reunaan koristamaan.

Lyhyesti ja ytimekkäästi todettuna - alkuperäiseen C-Punkiin ei kuulunut olennai-

**Kun tavanomainen ei riitä -
Muista Neste-Manckell**

BullDog

Double Thunder™

Ero sinun ja vainajien välillä!

N-M Weapons Division

sena osana [lue: ollenkaan -Mx] konekiväärien raahaaminen kaduilla, eikä se kuulu HelPoliinkaan. Kybertappajien aseistus traditionaalisesti kallistuu pieneen ja kätkevään, mutta silti tehokkaaseen, vertaa esimerkiksi Mollyn neulapyssy Neuromancerissa tai Turnerin revolveri Count Zerossa. Ja kyberissä tyyli on kaikki kaikessa.

Laeista

Yamahitsu säätää lait. Ne on luotu turvaamaan yhtiöiden valta-asema yhteiskunnassa, vaikka PR-syistä humanitäärisiäkin lakeja on säädetty. Zaibatsuja ei niinkään kiinnosta ampuvatko siviilit toisiaan silpuksi, siksi kevyiden aseiden saanti on suhteellisen helppoa, joskin toisinaan nimellisesti laitonta. Ne huolestuvat vasta, kun niiden taisteluhaarniskoihin sonnustautuneet turvajoukot ovat alttiina todelliselle vaaralle, siksi raskaammat aseet ovat tiukasti kontrolloituja. Samoin kallisarvoiset tietopankit tarvitsevat lainvoimaista suojausta viheliäisiltä tietokonepiraateilta. On mahdotonta selvittää tässä kaikki koukerot ja pykälät, mutta pelin henki on, että hyökkäys korporaatioiden valtaa vastaan tavalla tai toisella on laitonta, kun taas niiden toimia yksityishenkilöitä tai toisiaan vastaan ei ole niinkään rajattu. Ihmiset voivat olla tasa-arvoisia lain edessä, mutta sama ei todellakaan päde ihmisiin ja firmoihin. Vähän sama, kuin yrittäisi voittaa oikeusjuttua nykypäivänä valtiota tai sen

organisaatiota (poliisi jne.) vastaan.

Muoti

Muoti ja etenkin tyyli ovat olennaisia osia punkkia. Kuten alussa totesin negatiivisten asioiden viisin-kymmenkertaistumisesta, muodin oikkuilutkin voidaan suurentaa mittaan arvaamattomaan. Toisaalta on myös voimakas individualismin aika - mikä tahansa hyväksytään, kunhan seluo sinulle oman tyylin tai jäljittelee jotain kuuluisaa tyyliä. Ainoastaan arkinen harmaus on pannassa.

Erilaisia tyylejä on lukemattomia aina tekno-lookista ja juppistylestä 50-luvun synthinahkarotseihin ja kiiltelevin diskohileisiin, eikä valikoima väliltä ole mitenkään vähäinen. Jos jokin tyyli on sinusta erityisen sopiva, siitä vaan. Pelaajat oppivat kyllä pian olemaan nauramatta ihmisille, jotka pukevat alusvaatteet päällysvaatteiden päälle, ainakin havaittuaan tyyliin olennaisena osana kuuluvan myös kuuden tuuman kyberkynsien.

Eri tyylien edustajat usein halveksivat vastakkaista tai peräti kaikkia muita tyylilajeja, jonka piirteen voi liittää myös pelaajahahmoihin, mutta todennäköisempi ja yleisempi esiintyminen tälle piirteelle on ei-pelaajahahmojen reagointi pelaajahahmoihin. Väärässä vaatetuksessa esiintyvät hahmot voivat päästä rahoistaan ja hengestään eksyessään väärälle alueelle, neuvotteluista Pitsipoikien kanssa ei tule mitään nahkavetimissä.

SoTu

Sosiaaliturvatunnus on zaibatsuille käytännöllinen tapa pitää kirjaa ihmisistä. Vaikkei varsinaista sosiaaliturvaa enää olekaan, sota on kätevä tapa numeroida henkilöitä, jotka muuttavat nimeään, ulkonäköään ja osoitettaan vähän väliä. Matriisissa eli verkossa on helpompi paikallistaa koodattuja numeroita kuin kahtakymmentä versiota Matti Meikäläi-

sestä.

Suurin osa lapsista syntyy Yamahitsun sairaaloissa, joissa he saavat välittömästi oman tunnistuskoodinsa, johon on Yamahitsun tietopankeissa yhdistetty tiedot DNA-rakenteesta ynnä muusta ja jota aina täydennetään. Toisaalta nämä henkilöt kykenevät hankkimaan maksukortteja, data-tilejä, käyttäjätunnuksia ynnä muita tietokoneajan ihmeitä ilman mitään ongelmia.

Arvioiden mukaan 4-5% lapsista syntyy kuitenkin rekisteröimättä mustilla klinikoilla, yksityisten pikatikkien hoivissa tai muuten vain kadulla. Monien kohtalona on päätyä joko ruuaksi tai varaosiksi elinkauppiaille, ellei heistä tule katujen jäseniä. Rekisteröimättömiä ihmisiä ei ole lainkaan helppoa jäljittää käytettyjen tilien ynnä muiden avulla, sillä heistä ei ole olemassa perustavanlaatuisia tiedostoja. Toki nämä tiedostot voidaan luoda, mutta niiden hävittämisessä on ongelmaa kerrakseen.

Sotujen väärentäminen tai varastaminen on hankalaa, kaduilla on siihenkin erikoistuneita, oh, yksityisyrittäjiä. Yamahitsu kutsuu näitä sosiaaliturvarikollisiksi eli SoTuReiksi, ja termi on jäänyt myös katuslangiin pysyäkseen.

Talouselämä

Suuryritykset pitävät talouselämää rauhtaisessa otteessaan, lähes kaikki entiset talousrikokset on laillistettu tai niitä ei vaivauduta valvomaan. Mahtavia kartelleja syntyy, mutta ihmisen luontainen ahneus ja kateus usein romuttavat ne suhtellisen nopeasti - zaibatsu mieluummin valtaa itselleen uusia toimialoja kuin tekee yhteistyösopimuksia toisten kanssa. Megacorporaatioiden varjossakin on toki

talouselämää: yksityisyrittäjiä (useimpien suurten kalojen free lance -agentteja), pienempiä yrityksiä, laitonta kauppaa. Isot tekijät jättävät pikkukalat usein rauhaan, koska jonkin pikku puljun valtaus ei ole vaivan arvoista tai koska yksityisyrittäjät nähdään arvokkaana resurssina mahdollisia omia operaatioita varten - iso kiho tekee yhteistyösopimuksen huomattavasti mieluummin jonkun sellaisen kanssa, jonka se pystyy tarpeen vaatiessa nielaisemaan taloudellisesti ja kenties fyysisesti.

Raha

Yleisin rahamuoto on tietysti elektroninen - kahisevat ovatkin bittejä jossain pankin tietokoneen uumenissa ja niihin pääsee käsiksi normaalin dataterminaalin ohella myös maksukortilla, joka maksupäätteen kytkettynä veloittaa ostosten summan suoraan tililtä tai kortin sisäiseltä muistilta.

Käteistäkin toki on pikkuostoksia, lasten taskurahaa ja hämäriä kauppoja varten. Setelit ovat suunnilleen nykyisen kokoisia ja ne on valmistettu uusista muoviyhdisteistä luoden erittäin kestävästä maksuvälineen. Käteisen käyttämisessä on vain yksi huono puoli - maksukortilla asiointi on niin helppoa ja yleistä, että käteisen käyttämistä katsotaan usein rikollisuuden merkiksi, sillä hämärehemmot käyttävät kahisevaa välttääkseen transaktioiden jäljittämistä. Maksukortin käyttäminen kun osoittaa sijaintisi verkossa olevalle tarkkailijalle paremmin kuin neonkyltti kadulla.

Yamahitsu ei nähnyt tarvetta vaihtaa Suomen valuuttayksikköä, joten kaupoissa edelleenkin asioidaan markoilla, vaikka kansainvälistyneessä katuslangissa puhutaankin FIMEistä. Muita valtavaluuttoja ovat New Yen, Japanin uusittu valuutta, jonka japsifirmat ovat tuoneet mukanaan moniin muihinkin maihin, jenkkidollari, Englannin puntaja rupla. Elektroninen raha on välittömästi vaihdettavissa mihin tahansa valuuttaan ilman hävikkiä, mutta

käteisellä asioivat voivat joutua valuuttaongelmien eteen, etenkin pidemmällä matkoilla.

Eri pelien välillä käytetään rahan arvossa rynnäkkökivääristandardia. Yksi uusi rynnäkkökarbiini maksaa 1000 FIM. Jos sinun pelissäsi tyypillinen rynkky maksaa esimerkiksi 500, joudut kertomaan systeemiisi raha-arvot kahdella. Itse pelissä voit käyttää mitä suhteellista rahan arvoa huvittaa, mutta raportteja tehdessä ja HelPol-juttuja soveltaessa tulee FIM-suhde ottaa huomioon. Siis jos edellisen esimerkin pelaaja törmää julkaistussa seikkailussa mieheen, joka haluaa 100 FIM lahjuksia, riittää pelaajan pulittama viisikymppinen.

Pörssi

Pörssi ansaitsee erikoismaininnan, sillä osakkeista han suuryritysten mahti rakentuu. RiimuKiwessä tullaan julkaisemaan HelPolin tärkeimpien yritysten osalta pörssikursseja. Pelaajat voivat lyödä rahoiksi oikeilla investoinneilla, he voivat itse vaikuttaa pörssin kurssiin (Neste-Manckellin tornin räjäyttäminen taitaa heijastua myös pörssikursseihin), voivat hankkia etuisuuksia itselleen suurella osakemäärällä jossain yrityksessä.

Osakkeenomistajaa HelPolissa voisi verrata Rooman kansalaiseen Jeesuksen aikoina. Kaltaistensa keskuudessa hän ei ole mitään erikoista, mutta muihin verrattuna hän saa aina erikoiskohtelun yhtiön edustajilta. Tulee kuitenkin ottaa huomioon osakkeiden määrä, Yamahitsu tuskin edes lotkauttaa korvaansa kolmen osakkeen omistajalle, mutta sadan tuhannen omistaja

saa jo huomiota osakseen. Toisekseen osakkeiden määrä tuskin vaikuttaa välittömiin refleksitoimintoihin kuten turvavartijoiden toimenpiteisiin - vartija saattaa hyvinkin ottaa sinut kiinni toimistoon murtautuessasi osakesalkun paksuudesta huolimatta, mutta myöhemmin asiaa käsi-

teltäessä paksu nippu oikean väristä muovia voi painaa paljonkin.

Arvoesineet

Perinteisen kullan, jalokivien ynnä muiden helyjen ohella arvoesineitä ovat myös korkean teknologian tuotteet. Parisataa tuhatta FIMiä maksanut kyberdekki kelpaa varmasti vaihtokaupassa, jos ostaja vain tunnistaa sen arvon. Hä m ä r ä h e m m o t usein suosivat vaihtokauppoja, koska tavaraa on huomattavasti vaikeampi

jäljittää kuin elektronisia tilisiirtoja tai edes numeroituja seteleitä ja toisekseen vaihtokaupat vähentävät tarvittavien transaktioiden määrää. Jos vaihdat varastamasi datacipit suoraan APEX-ammuksiin, jää yksi vaarallinen laitton kauppa heti pois terveyttä uhkaamasta.

Tunnistettavat arvoesineet kuten taideteokset ynnä muut sellaiset eivät nouda trokarilta läheskään yhtä paljon fyffeä kuin raaka kulta tai timantit, eikä fikseri välttämättä edes uskalla polttaa näppejään trokaamalla Mona Lisaa.

